

KI. 17.35

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Hr. Bent Bøgsted kan tilbagevise påstande mange gange, men han kan da ikke undre sig over, at nogle kæder de her ting sammen med flygtninge/indvandrerpolitik og Venstres meget ideologiske forslag om at gribe ind på arbejdsmarkedet.

Det er sådan, at hr. Bent Bøgsted jo masser af gange har sagt, at der var masser af tid. Der var tid til at gennemføre det, og man kunne sagtens kigge på det. Lige pludselig bliver der stillet tre ultimative krav, hvoraf man for det enes vedkommende har fået 1 dag, det andet skulle have været indført alligevel. Så er der den delte bevisbyrde, og her kan man diskutere, om ikke den skulle have været indført alligevel. Så spørgsmålet er, om man har fået noget. Det er det ene.

Det andet er, at Venstre har været meget interesseret i at få det her igennem, for den gode beskæftigelsesminister skulle jo have noget igennem i det her år. Det er meget ideologisk, og derfor har det været vigtigt for Venstre. Samtidig har man fået afgørende indflydelse på dansk flygtningepolitik. Det kan man ikke forhindre at vi andre i hvert fald tænker.

Derudover må jeg spørge hr. Bent Bøgsted: Bekymrer det ikke, når man ved, hvordan arbejdsmarkedet hænger sammen, at den ro, der skal være på arbejdsmarkedet, nu er sat fuldstændig over styr? Det må da være bekymrende, nu man har fået et nyt image som et meget ansvarligt parti, at den ro, der skal være, nu bliver væk.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Så fik vi opklaret, at der åbenbart var en melding før ekspertøringen om, at der skulle være delt bevisbyrde. Jeg må lykønske Dansk Folkeparti med at have en sådan EU-ekspertise, så man allerede havde forudset, at her fik man så en indrømmelse, som beskæftigelsesministeren alligevel formentlig havde været nødt til at lave, hvis han ville tilgodese juridisk ekspertise, og det gætter jeg på at han vil.

Så er der jo de andre forhold. Nu kan jeg forstå, at det ikke gælder fra dag ét; der kan man altså ikke indgå en aftale om deltid, selv om overenskomsten indeholder begrænsninger, de er jo suspenderet. Men så bliver jeg nødt til at spørge hr. Bent Bøgsted: Fra hvilken dag kan

man så gøre det, fra dag to, tre, fem, syv, ti, eller kan der gå 1 måned, ½ år, 1 år, 2 år, 3 år? Hvornår kan man så på en sådan virksomhed indgå en aftale under ansættelsesforholdet? For loven siger ikke noget om det og ændringsforslaget heller ikke, og det vil sige, at indtil videre har vi kun noteret – til alle dem, der bagefter skal leve med det her makværk – en udtalelse fra hr. Bent Bøgsted, medmindre der kommer en mere forpligtende formulering siden hen fra beskæftigelsesministeren. Den fik vi jo ikke i går, men lad os så håbe, at vi får den i dag.

Må jeg så endelig tage fat i et tredje punkt i forbindelse med de ultimative krav, som hr. Bent Bøgsted har fået forhandlet ind, og det er spørgsmålet om tillidsrepræsentanterne. Jeg forstod, at det var overenskomststof, hvorvidt tillidsrepræsentanten havde ret til at deltage på lønmodtagerens anmodning herom, selv om arbejdsgiveren ikke nødvendigvis var interesseret. Det betyder, at dér, hvor der i gældende overenskomst er en ret til at have tillidsrepræsentanten med, gælder den ikke, og så skal den forhandles ind igen. Jeg bliver nødt til at have en opklaring af: Hvad er retsstillingen for tillidsrepræsentanter herefter, uanset om det følger af overenskomsten, eller det følger af den her lov?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Bøgsted. Og de næste tre korte bemærkninger er til fru Line Barfod, hr. Lars Kramer Mikkelson og hr. Jens Peter Vernersen – alle tre for tredje og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Til fru Anne-Marie Meldgaard: Det er sådan, at efter den her deltidslav kan parterne på arbejdsmarkedet altså stadig væk lave alle de aftaler, de vil. Det hindrer den her deltidslav da ikke.

Så vil jeg sige til hr. Jan Petersen: Jeg tror altså ikke, at de danske arbejdsgivere har den tankegang, som hr. Jan Petersen fremfører her. Det tror jeg ikke på at de har.

Og vedrørende tillidsmanden er det min opfattelse, at en arbejder altid kan bede sin tillidsmand om at gå med ind til et eller andet. Så vidt jeg ved, er tillidsmandsloven opbygget på den måde, at en arbejder altid kan gå til sin tillidsmand og bede tillidsmanden om at gå med, hvis der er et eller andet, som arbejderen er utryg ved. Hvis jeg er forkert på den, må hr. Jan Petersen jo rette mig.